

# РЕШЕНИЕ

№ 7205

гр. София, 02.12.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов**

**ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова**

**Вяра Русева**

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8818** по описа за **2021** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на Дирекция „Инспекция по труда“, [населено място], срещу решение № 20147057/28.06.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 15375/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 12-и състав, с което е изменено наказателно постановление № 1271-0001025/27.03.2020 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна дирекция по труда“ - С., с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, за нарушение по чл. 12, ал. 2 от Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставените услуги, като е намален размерът на наложената имуществена санкция от 3000 /три хиляди/ лв. на 100 (сто) лева.

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно и необосновано, постановено при противоречие с материалния закон. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Искане се отмяна на решението и потвърждаване на размера на глобата, наложена с наказателното постановление. В с.з. се представлява от юриск. А., която претендира юриск. възнагр. Ответникът, чрез проц. представител адв. М., оспорва жалбата, претендира

потвърждаване на процесното решение, както и разноски по делото по списък.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна.

В мотивите на процесното решение районният съд приема, че съставът на нарушението е осъществен от обективна страна от дружеството, предвид доказателствата, които го установяват по безспорен и категоричен начин. Приел е също така, че с оглед на съвременното му отстраняване като на следващият ден след съставяне на АУАН, респ. установяване на нарушението, всички обстоятелства във вр. с командироването на на служител са били декларирани. Като е достигнал до този извод, въззивният съд правилно е приложил материалния закон като липсва касационно основание за изменение на процесното НП в частта на наложената санкция.

На основание чл. 218 от АПК, съдът обсъжда единствено посочените в жалбата пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон следи и служебно. В изпълнение на тези си задължения настоящият съдебен състав намира, че въззивното решение е валидно и допустимо. Въззивният съд правилно е приложил материалния закон при точно спазване на процесуалния закон.

Редовно съставените АУАН по КТ, съгласно разпоредбата на чл. 416, ал. 1 от КТ, притежават презумптивна доказателствена сила до доказване на противното в производството пред органа, което означава, че тежестта на доказване се прехвърля на лицето, което оспорва установените със същите факти. В производството пред инстанцията по същество, фактичката обстановка, изложена в АУАН, се установява по безспорен и категоричен начин и не се оборва от въззивника както посредством събраните в хода на производството гласни доказателства, така и от писмените такива. Въззивният съд е обсъдил всички приети по делото доказателства, в съответствие с процесуалните правила и правилно е приел за установена, посочената в решението фактическа обстановка при липса на каквито и да било нарушения. Правилно е приел, че от фактическа страна е доказано извършеното нарушение, изложено в НП както и обстоятелството, че същото следва да се квалифицира като „маловажен случай“ по смисъла на чл. 415в, ал.1 от КТ и е изменил наказанието от 3000 на 100 лева.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на съда, намира от правна страна, че процесното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва се остави в сила.

От проц. представител на ответника се претендират разноски за адв. възн. по списък и при липсата на възражение за прекомерност, които следва да се присъдят, с оглед изхода на спора, в размер на 410,72 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, IV касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 20147057/28.06.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 15375/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 12-и състав;

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ - С. да заплати на [фирма], Р. Румъния, ЕИК RO37949200, разноски по делото в размер на 410,72 /четиристотин и десет лева и седемдесет и две стотинки/ лева за адв. възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:  
ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.